

MOĆ KRIŽA II

Alan Vincent

MOĆ KRIŽA II

Alan Vincent

Sažetak:

Drugi učinak križa je moje umiranje s Kristom jednom zauvijek. Silom križa stari je čovjek usmrćen, razapet je jednom zauvijek da nas vise nikada ne bi uznemirivao. Silom križa oslobođeni smo da bismo mogli biti onakva stvorenja kakva smo već u Kristu. Vise nismo zarobljenici naše nasljedne prošlosti, naše obiteljske prošlosti niti naše pozadine, pa čak ni onih gluposti koje smo mi osobno učinili.

Biblijski stihovi:

Psalam 51:5, Luka 11:9-10, Rim 6:1-6, 9-11, 1 Kor 2:2, 2 Kor 5:21, Kol 2:15; Hebr 5:7

MOĆ KRIŽA II

Alan Vincent

Tekst za seriju "Moć Križa" nalazi se u prvoj poslanici Korinćanima poglavlje 2 stih 2. Pavao ondje kaže:

Jer ne držah zgodnim među vama išta drugo znati, osim Isusa Krista, i to razapetoga.

Drugi dio ove serije, je sila križa koja djeluje na staroga čovjeka. Zamolit ću vas da okrenemo poslanicu Rimljanima poglavlje 6. Čitat ćemo od prvog do šestog stiha. Pavao se obraća Rimljanima ovim pitanjem:

Sto ćemo dakle reći? Da dalje ostanemo u grijehu da se poveća milost?

Je li Evanđelje Isusa Krista samo jeftin način da se oprosti grijeh, tako da možemo uvijek doći Isusu nakon još jednog tjedna neuspjeha? Govoreći, "Gospodine, oprosti mi sto sam vikao na djecu, sto su mi misli bile nečiste, sto sam bio nepošten na poslu. Ali hvala Bogu na Krvi- ona brise prethodni tjedan grijeha, sada mogu započeti živjeti još jedan isti takav grešni tjedan."

Je li to ono sto je Evanđelje učinilo? Biblija kaže,

"Boze sačuvaj! Boze sačuvaj da uopće razmišljamo na taj način. Sto, hoćemo li nastaviti u grijehu, da bi se milost povećala?"

Odgovor je, u drugom stihu, doslovno, grčki bi bilo «zatrismo samu pomisao». Boze sačuvaj, daleko od toga, zatrismo samu pomisao! Tako bi to snažno izrazio grčki jezik.

Daleko od toga! Mi koji umrijesmo grijehu, kako da još živimo u njemu? Ili zar ne znate da smo svi koji smo kršteni u Krista Isusa, u njegovu smrt kršteni?

Tri stvari je potrebno znati. Prva se nalazi u trećem, druga je u šestom, treća u devetom stihu i kao rezultat toga možemo računati na određene stvari iz jedanaestog stiha. Ako ste ikada imali kakvih iskustava s računovođama, oni nisu ljudi sa stavom "hajde, idemo se pretvarati". Slažete li se sa mnom? Ako vam porezna služba dođe i pregleda poslovne knjige, oni se drže činjenica, a ne mašte. Izraz "računati na" zapravo je izraz koji se koristi u računovodstvu. I ako vi kažete računovođi,

"Prošle smo godine imali 10 000 dolara profita"

On kaže,

"U redu, pokažite mi dokaz."

Vi se ne pravite da je to tako. On kaže,

"Moram vidjeti činjenice, a kad ih vidim, onda na te činjenice mogu računati."

Tako i stoji u stihu 11. Kada ste upoznali određene činjenice tada možete stajati na tim činjenicama. Možete se pouzdati u te činjenice na način na koji se računovođa pouzdaje na određene račune. On je uvjeren da su oni apsolutno stvarni i istiniti. A zatim može učiniti određene financijske odluke u svezi s poslom. Ako je posao ide loše, računovođa nikada neće reći,

“Posao zapravo ide vrlo loše a vi ste u neprilici, no idemo svi slaviti Boga jer vi živite financijski uspješno!”

To je za računovođu krajnja nerealnost. On kaže,

“Ne, činjenice to ne govore. Činjenice govore da ste vi u novčanoj neprilici. “

Tako i postoji kriva vrst vjere, koja kaže: “hajde, idemo se pretvarati”. To uopće nije vjera. Vjera se temelji na čvrstim činjenicama, koje se nalaze u Božjoj riječi. Te se činjenice možda protive našoj ljudskoj logici, ali sto se Boga tiče, to su apsolutno temeljne činjenice. Možete li se složiti sa mnom, u činjenici kad Bog nešto kaže, da On to onda tako i misli. Slažete li se? Mnogi kršćani uopće to ne vjeruju. Slažete li se da kada Bog kaže nešto na određeni način, onda On to i misli na način na koji je rekao. Kada koristi prošlo vrijeme sto onda On misli? Prošlost. Kada koristi budućnost, onda i misli da je to budućnost. Vrlo jednostavno. A opet, mnogi se kršćani spotiču preko onoga sto Bog kaže i načina na koji on to govori i vi ih nalazite kako oni to odmjeravaju i procjenjuju. Na primjer, u 2 poslanici Korinćanima 5:17 stoji slijedeće:

Dakle, ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo, novo je, evo nastalo.

Novo je došlo i sve to je od Boga. To su sve postignute činjenice barem sto se tiče glagolskih vremena. Pa ipak, čujem da se ljudi mole,

“O, Bože, zahvaljujem ti sto ako je čovjek u Kristu, on postaje novo stvorenje.”

Biblija to ne kaže. Ona kaže, on već jest novo stvorenje, postignuta činjenica. Staro je nestalo, i to je postignuta činjenica. Sve je to od Boga, postignuta činjenica. Možete reci,

“U redu, no ja to ne razumijem.”

Nisam vas pitao da li vi to razumijete, nego kažem,

“Vjerujte!”

Vidite li da je najbolje razmišljati na Božji način, bilo da vi to razumijete li ne. Primate to u svoj duh. Poslije, kada počnete doživljavati istinitost toga kroz vjeru, tada to možete objasniti svom umu. Je li sada jasno? Ako želite razumjeti sve ono sto Bog ima za vas, propustit ćete devedeset pet posto onoga sto vam Bog želi dati. Možete ući u auto i voziti ga- ne morate znati na koji način radi elektroničko pokretanje. Slažete li se? Ne kažete,

“Neću voziti ovaj auto sve dok ne budem razumio elektroničko pokretanje.”

Većina bi nas u tom slučaju morala pješaćiti svaki dan. Pa zašto onda ne učinimo istu stvar i u duhu? Možemo se pouzdati u savršenog proizvođača kao sto je nas Gospodin Bog, koji zna kako smo mi napravljeni, zapravo, mi smo čudesno i predivno stvoreni (Psalam 139:14). Vjerujem onome sto On kaže. Ako mi On da Bibliju i kaže,

“Evo, ovo je istina i ovo je istina.”

Ja kažem,

“Gospodine, to je istina.” Točka! Vi kažete,

“To se protivi mome umu.”

Ne, ne protivi se to mome umu. To izvlači moj um iz razmišljanja na svjetski način i stavlja ga u razmišljanje na Božji način. Obnova uma je ono o čemu sam pričao u prethodnoj propovijedi iz ovog ciklusa. Reći ću neke izjave koje su nedvojbeno Biblijske, koje za vas uopće neće imati smisla; neće imati smisla vašem prirodnom umu. Ali ne brinite. Svejedno vjerujte. Tako sam se ja spasio. Vjerojatno ste se i vi tako spasili. Prije nego pogledamo slijedeći ulomak, htio bih samo razgovarati o jednoj stvari, koja je neophodna da se primi istina odlomka. Volim to nazivati zakonom nasljeđa. To je Biblijski zakon. Iznova se javlja u Pismu, a dobar primjer možemo naći u Hebrejima 7. Neću sada čitati taj tekst, no siguran sam da vam je poznata priča iz Hebreja 7, kako je Abraham sreo Melkisedeka. Je li vam to poznato? I onda jednog dana, čitamo da se to zapravo događa u knjizi Postanka u četrnaestom poglavlju, no u Hebrejima 7, pisac te poslanice uzima priču o Melkisedeku, da bi prikazao Biblijsku istinu, koju ja rado nazivam zakonom nasljedstva. A ovako ona ide. U Hebrejima piše kako kad je Melkisedek sreo Abrahama, određene stvari su se dogodile između njih dvojice. Ono na što cilja autor, jest dokazati da je Melkisedek bio nadređen Abrahamu. To je ono što on želi dokazati. Kaže: Kada su se sastali, Abraham je ponudio desetinu od svega Melkisedeku. Pritom je Melkisedek blagoslovio Abrahama. Zatim kaže:

“Tko je veći? Onaj koji blagoslivlja ili onaj koji prima blagoslov? Očigledno onaj koji blagoslivlja, prema tome- Melkisedek je veći. Tko je veći? Onaj koji daje desetinu od svega ili onaj koji prima desetinu od svega? Očigledno onaj koji prima. Prema tome, Melkisedek je veći.”

On je dakle uz pomoć dvaju dokaza ustvrdio kako je Melkisedek veći. U redu, jeste li sa mnom još uvijek? To nije nikakav problem za bilo kog od nas. Prema tome, imamo Abrahama koji je jasno podređen Melkisedeku. Slijedeći korak je ovo. On kaže,

“U vrijeme kad je Abraham ponudio desetinu od svega Melkisedeku, u Abrahamovim bedrima nalazio se praukun imenom Levi.” U to vrijeme Izak se još nije bio rodio, Jakov se nije rodio; pustimo sad Levija, mi govorimo o tri generacije ovdje. Ovdje se kaže kako se u Abrahamu nalazio još nerođeni trenutno nepostojeći Levi koji je bio s Abrahamom bio uključen u Abrahamova djela. Pa tako, dok je Abraham nudio desetinu od svega tako je nudio i Levi.; zbog nasljedne linije on je bio u Abrahamu primajući blagoslov i podređujući se autoritetu Melkisedeka. To je Biblijsko načelo, koje ja nazivam zakonom nasljeđa. To znaci, kaže autor Hebreja, Bogu je očigledno logično da onda Levi biva podređen Melkisedeku a Melkisedek biva nadređen Leviju. Pratite li? Sada u Rimljanima poslanici u petom poglavlju iznose se neke stvari o Adamu. Biblija kaže da smo mi svi u Adamu na način kako je Levi bio u Abrahamu. Sveukupni ljudski rod. Tako da, kad je Adam odlučio ne poslušati Boga, mi smo bili u Adamovim rebrima, uključeni s njim u njegovu neposlušnost. Iako tada nismo postojali, iako se to dogodilo prije dvadeset, trideset, ili pedeset generacija, bez obzira na to, zakon nasljeđa još je uvijek na snazi. Vi ste bili prisutni, i ja sam bio prisutan u trenutku kada je Adam odlučio biti neposlušan. Bili smo prisutni s Adamom u njegovoj neposlušnosti po njegovoj

nasljednoj liniji. I posljedice ove neposlušnosti su stigle Adama ali također i nas. Možete li si predočiti tu sliku? To je zakon nasljedstva. To je nepobjedivi zakon koji radi protiv nas u Adamu. Ali, u Rimljanima poslanici u šestom poglavlju, zapravo na kraju petog poglavlja iznenada nam se kazuje nova istina a to je da postoji novo naslijeđe. Ono što je Bog učinio na križu jest da je prekinuo tu neslijednu liniju Adama pricijepio nas na novu granu Krista. Tako kad je Isus bio na križu, i ja sam bio prisutan s njim u tom cinu zadovoljavanja Božjeg gnjeva. Prema tome je opravdano da mi Bog oprašta grijeh. Je li to preveliki skok za vas ili shvaćate sto smjeram? Tako kad je Isus pokopan, ja sam bio u Isusu kad je on bio pokopan. Nisam još postojao, no bio sam u Kristovim bedrima isto koliko sam bio i u Adamovim bedrima. Prema tome, zakon naslijeđa radi protiv mene u Adamu, ali radi veličanstveno za mene u Kristu. Haleluja. Kada sam rođen, rođen sam kao grijешnik prema Adamovoj naravi. Nije to bila samo teološka stvar. To je bila realnost. Nisam imao teološki gadnu narav. Imao sam gadnu narav. Nisam imao teološki nečiste misli. Imao sam nečiste misli. Nisam imao teološku ljutnju. Imao sam ljutnju. I jer je to bilo stvarno, onda je bilo stvarno i naslijeđe. Vidite li da dok u našoj Adamovskoj liniji to radi protiv nas, u Kristovoj liniji to radi za nas. Ako to prihvatite, nešto će eksplodirati u vašem duhu. Kada Bog kaže da smo vi i ja bili ujedinjeni zajedno s njim u njegovoj smrti, to znaci točno to. Kada kaže da smo vi i ja bili pokopani zajedno s Kristom, to je točno ono sto misli. Kada kaže da smo uskrsnuli s Kristom, to je točno ono sto misli. Bio sam u Kristovim bedrima onda kada su mu se događale te stvari. A onda je On bio uznesen i sjeo s desne strane prijestolja Božjeg. Bio sam u Kristovim bedrima i onda kada je primao sve povlastice svoje poslušnosti. Haleluja! Znam je potrebno malo vremena da se sve to slegne. Ali neka vam to obuzme duh i shvatite da se Bog ne igra igri pretvaranja. On vas ne gleda kroz ružičaste naočale govoreći, "Ah, ti si u stvari prljavi grijешnik, ali idemo se svi pretvarati da si pravedan."

On je uistinu pravedan. Haleluja! Koliko god ste vi bili pravi grješnici u Adamu, toliko ste istinski pravedni u Kristu. Haleluja! To se sve posjeduje vjerom. To je zakon naslijeđa. Bog me je odsjekao s jedne nasljedne grane pricijepio na drugu. To je on sto je križ učinio. Htio bih to sada malo detaljnije izložiti. Pogledajmo Rimljanima poslanicu šesto poglavlje i tamo ćete naći da za bolje razumijevanje moramo prepoznati slijedeće:

1. Zakon naslijeđa, (kojeg sam vam na brzinu objasnio)
2. Moramo shvatiti prirodu smrti kojom je Krist umro. (Ne možete zapravo iskusiti silu uskrsnuća sve dok ne shvatite prirodu smrti kojom je On umro. Tada ćemo nastaviti o sili uskrsnuća.)
3. Govorit cu o pravoj prirodi ponovnog rođenja

Pogledajmo poslanicu Rimljanima šesto poglavlje:

Ili zar ne znate da smo svi koji smo kršteni u Krista Isusa, u njegovu smrt kršteni?

Krštenje- to je čin izabran od Boga. To je fizički čin poslušnosti koji u sebi nosi duboki misterij. I ako vi pristupate krštenju u vjeri, tada njegova sila radi u vašem životu. A Biblija se koristi krštenjem kao sredstvom smrti i uskrsnuća. Tako znači, kad ste

ukopani pod vodom, očigledno da je uranjanje jedini zadovoljavajući način krštavanja, morate biti uronjeni pod vodu u kojoj se krstite kao vjernik da biste ušli u smrt kojom je On umro. Ali ne ostajete tamo vječno. Ponovno ste podignuti. A to simbolizira da ste ujedinjeni. Zašto se Isus krstio? On nije imao nikakvih grijeha koje je trebalo oprati. Nije čak ni imao staru narav koju bi trebalo zakopati. Za njega je to bilo krštenje poistovjećivanja. On je sišao u vode gdje je Adamova rasa tražila rješenje za svije grijeha. Ivan Krstitelj ih je krstio u pokajanje, ali u tome nije bilo sile dok križ nije ostvaren. Postoji zelja za pokajanjem, ali nema sile za pokajanje sve dok križ nije djelovao u našim životima. Tako su i oni ovdje tražili iskreno rješenje za svoje grijeha a On je sišao u te iste vode da bi postao rješenjem. Bio je uronjen krštenjem u Adamovu rasu. Iako je on već bio rođen od Marije, potpuno poistovjećenje s Adamovom rasom dogodilo se u vodama Jordana, gdje, uranjanjem, krštenjem se Isus krajnje potpuno duhovno poistovjetio s Adamovom rasom. Doslovno je postao dio nas. Iako nije nikada imao nasljednu grešnu narav, njegova je ljudskost bila jednaka našoj ne potičući od Adamove prirode. On je bio kršten u tu ljudsku prirodu. Bilo je to poput vjenčanja, ako se mogu tako izraziti. Kao da je otac rekao sinu,

“Sine, hoćeš li oženiti palu, grijehom opterećenu i korumpiranu Adamovu rasu? Hoćeš li oženiti njega li nju, hoćeš li oženiti tu obezvrijeđenu ljudsku rasu? Hoćeš li platiti sve njene dugove? Hoćeš li je slavno očistiti i prikazati preda mnom bez mane?”

“O, Oče, hoću!”

I tako je to bilo javno svjedočanstvo njegove ženidbe s Adamovom rasom krštenjem. I kada mi pristupamo krštenju , dovršavamo drugi dio svadbene ceremonije. On govori ženiku,

“Uzimaš li ovu ženu za svoju vjenčanu suprugu? Hoćeš li je voljeti, skrbiti o njoj, hoćeš li je očistiti i posvetiti je? Hoćeš li je učiniti veličanstvenom?”

“O, Oče, hoću.”

A tada dolazimo svaki ponaosob. On nam kaže,

“Hoćeš li uzeti ovoga čovjeka za svog ljubljenog supruga da ga poštuješ, budeš mu poslušna i služiš mu?”

Kažem vam, u krštenju mi smo vjenčani u Krista. Haleluja!

I sva njegova blaga , svo njegovo bogatstvo i njegova osobna sila i sva njegova osobna slava su naši po krštenju. Svatko tko se ne želi krstiti je lud. Svaki put želim da se s tim dogotovi ponovno. Ali to se događa jednom zauvijek. Veličanstveno, zar ne? Tako da kad smo u Krista kršteni, u njegovu smo smrt kršteni. Pogledajmo na brzinu njegovu smrt.

Kada je došao trenutak da Isus uistinu postane Spasitelj svijeta, bilo je neophodno da Otac uzme sve grijeha s Adamove rase od početka do kraja i položi ih na Njega. Svaki grijeh kojeg su svaki muškarac i svaka žena ikada počinili bili su nagomilani na Njega. Sve. Sada razmislite o tome. Pozivam vas da kažete,

“Gospode, daj da razumijem ovo.”

Ne možete podnijeti punu težinu ovog, ubilo bi vas. Ali morate se meditirati na ovim stvarima, razmišljati o njima. Samo za trenutak probajte zamisliti te najprljavije stvari. Mislite na nacistički režim. Mislite na najgroznija grešna seksualna djela u gradovima

današnjih naroda. Mislite na ono što se događa u tim malim stražnjim sobama. Mislite na onoga čistoga i svetoga koji nikada, nikada nije dotaknuo grijeh; kako mu je bilo kada je sva ta prljavština natovarena na Njega. Možete li si to predočiti?

Nekoć sam služio čovjeku koji je bio gadno opsjednut demonima. Prisustvovao je svakoj vrsti raznoraznih seksualnih perverzija. Prakticirao je odnose i sa ženama i sa muškarcima, čak se nedolično odnosio i sa životinjama. Vrlo iskvareno ljudsko biće. Bio je jako opsjednut. I mi smo izgonili te demone. Napokon je došao Kristu. No ti se demoni nisu dali lako otjerati iz svoje utvrde. I dok smo služili tom čovjeku, osjetio sam kako se prljavština tih demona ispire o mene. Ne znam kako da vam objasnim na što mislim. Ali na nekoliko trenutaka ili na možda sat-dva poput valova sam, na mahove osjetio kako je to biti homoseksualac, kako je to biti seksualno izopačen. Zato, jer su ti demoni doslovno bili poput prljavštine koja se ispirala o mene. I kad smo napokon vidjeli te demone kako izlaze iz tog čovjeka koji je bio oslobođen, došlo mi je da se perem i perem i perem. Sama ta prljavština od demona koji su se nalazili u tom jednom čovjeku je bila dovoljna da u meni pobudi osjećaje pobune i gađenja. Onda zamislite kako li je samo bilo Isusu. Grijeh cijeloga svijeta, svaki pojedinačni čin kojega je Adamova rasa učinila- sve je to bilo natovareno na Njega. U prvoj poslanici Korinćanima 15:45-47, Isus je opisan kao posljednji Adam. On je postao, ako se smijem tako izraziti, kanta za smeće u koju je Bog bacio sve opačine Adamove rase. Sve je nagurao unutra: prljavštinu, obezvrijeđenost, prostačine Adamove rase- sve je to bilo natovareno na Krista. To je bila muka Getsemanskog vrta. Kada je Isus rekao,

“O Bože, ako je moguće neka me mimoide ova čaša.”

Nije to bila patnja u fizičkom smislu. Bilo je to gađenje od pomisli da će uzeti na sebe grijeh čitavog svijeta. Ali je rekao,

“Ne moja volja, nego Tvoja volja bit će izvršena.”

Ta čaša koju je On ispio- ja to vidim kao da je Bog uzeo svu prljavštinu, svu obezvrijeđenost i sav grijeh Adamove rase. A onda je od svega toga napravio koncentrat i rekao,

“Evo ti Sine. Ovdje je cjelokupna obezvrijeđenost Adamove rase. Evo, svaki čin pokvarenosti kojeg su Adam i njegovi potomci ikada napravili. A sada ti to popij.”

A onda je On uzviknuo,

“O, je li ikako moguće da me to zaobiđe? Ali bez obzira, ja ću činiti Tvoju volju.”

U nastavku nalazimo stih u “ poslanici Korinćanima 5:21, gdje je kazano:

Njega, koji je bio bez ikakva grijeha Bog učini mjesto nas grijehom, da mi u njemu postanemo pravednošću Božjom.

To je još veći misterij. Ne samo čin grijeha, nego i sama priroda grijeha bila je nekako natovarena na Njega i on je zapravo postao prljav od te Adamove prljavštine. Nekako se to uvuklo u samo Njegovo biće. Ne bih htio ulaziti u teološke prepirke, jer sam siguran da to nitko zapravo nije u stanju objasniti. Preduboko je i premisteriozno. Ali to je ono što nam Biblija kaže. Kada su učenici nahrupili iz gornje sobe u sili Duha, Biblija kaže da su otišli posvuda propovijedati uskrsnuće Isusa Krista. Pokazat ću vam zašto.

Oni to nisu propovijedali samo na Uskrsnu Nedjelju, njima je to bila životna strast. Oni nikada nisu išli i propovijedali Lazarovo uskrsnuće od mrtvih. Iako, podizanje Lazara, u fizičkom smislu je zapravo bilo veće čudo. Zašto? Jer je Lazar bio mrtav koliko dugo...? Četiri dana! Koliko dugo je Isus bio mrtav? Tri dana! Sto se dogodilo Lazarovu tijelu? Ono je patilo od pokvarenosti. Što se dogodilo Isusovom tijelu? Bog nije dopustio da ono postane korumpirano. Sila križa se ne nalazi u njegovom umiranju, ali je uključena u njegovo umiranje. Nitko nije umro kao Isus. Nitko ni neće. I nitko nije. Kao što kaže u poslanici Hebrejima 2:9 da je on kušao smrt u ime svakog čovjeka. Biblija opet kazuje u 1 poslanici Korinćanima 15, da je grijeh žalac smrti. Sto ste više izbodeni grijehom smrt postaje tim bolnija. Tim dublje umirete. Kada je Isus ušao u dubinu tog križa, u svom tijelu je nosio sveukupan grijeh Adamove rase. Negdje u Njegovoj prirodi bila je duboko ukopana sama priroda Adamova grijeha. Bio je najgori, najprljaviji, grijehom najnatovareniji čovjek milijun puta više nego što je svijet vidio. Samo što to nije bio Njegov grijeh, bio je to grijeh svih ostalih. Vidite li koje je pravo smrt imala nad Njim? Zato što je grijeh žalac smrti. Dok je smrt je otvarala svoje ralje da ga proguta i odvuče u najdublji dio pakla, imala je na Njega milijun puta više prava nego na ijedno drugo pojedinačno ljudsko biće. Isus je cinom pobjedničke vjere stekao svoje uskrsnuće već prije nego što je umro. Pogledajmo samo Hebreje 5 na trenutak. Mislim da se moram uhvatiti tog jednog stiha. Želim vas dovesti istini. Poslanica Hebrejima 5:7 gdje se govori o Melkisedeku:

On, pošto u vrijeme svog zemaljskog života prikaza molitve i prošnje s jakim vapajima i sa suzama onomu koji ga je mogao spasiti od smrti, bijaše uslišan zbog strahopoštovanja.

Nego, taj mi je stih godinama bio zagonetan sve dok nisam pažljivije osmotrio grčki original i tamo pronašao samo mali prijedlog. Samo dva slova- e i k, «ek», to je prijedlog koji označava kretanje. A doslovno znaci "izaći iz unutrašnjosti nečega". Označava kretanje. Ne znam zašto prevoditelji to ne prevode tako, jer nije "koji ga je mogao spasiti «od» smrti", nego "koji ga je mogao spasiti iz «unutrašnjosti smrti»". Nije se molio, "O, Oče, ja ne želim umrijeti."

Molio je,

"Oče kada umrem, smrt će imati takvo pravo na mene, pakao će imati takvo pravo na mene. Imat će više vlasti da me odvuku u dubine pakla nego što bi imali naspram ijednog drugog čovjeka ali ja tvrdim da će me slava Oca, sila Božja uzdignuti iz unutrašnjosti smrti!"

I Bog ga je čuo. I kao što sam ranije spomenuo, Isus je imao legalno pravo na svoje uskrsnuće po molitvi vjere prije nego što je uopće umro. Već je imao svoje uskrsnuće u džepu. Imao je legalno pravo na svoje uskrsnuće po toj bitci vjere u Getsemanskom vrtu. Haleluja! Isus nije namjeravao ostati mrtav, nego je bilo potrebno da ode u smrt dublje od ijednog drugog čovjeka. Milijune puta dublje. I kada shvatimo narav smrti kojom je Isus umro, počinje nam dolaziti u svijest ono što se uistinu dogodilo na križu. On je na sebe uzeo Božji gnjev spram grijeha i to je zapravo ono o čemu se govori u 1. poslanici

Korinćanima 15:45, kada je On nazvan posljednjim Adamom. On je postao konačnim predmetom Božjeg gnjeva; postao je konačna kanta za smeće, spremnik za sve grijeh Adamove rase. Postao je skupljanje svega onoga što je Bog imao protiv Adamove rase. Možete li to razumjeti? A sve se to usredotočilo u njemu. Grijeh se rasprostranio od prvog Adama, a zatim je bio usredotočen u zadnjem Adamu. Sve je to bilo nakupljeno u Njemu. Ništa nije ostalo izvan. Sve je stavljeno u Njega a tada je Bog stavio svog sina, kao posljednjeg Adama na križ i tamo ga kaznio za svaki grijeh Adamove rase. On je postao nositeljem gnjeva kojeg je Bog imao spram Adamovog grijeha, a to uključuje i vas grijeh i moj grijeh. A vi i ja, svi smo mi bili u njemu. Još nerođeni. Još nepostojeći. Bili smo u Njemu i dio njega kada se sve to odigravalo. Zato je Bog tako pravedno riješio sve vaše i moje grijeh. Haleluja. A onda se spustio sve dublje, dublje, dublje i dublje u smrt. I naravno da On na križu uzvikuje,

“Bože moj! Bože moj! Zašto si me ostavio?”

Razlog tomu je taj što je on bio najprljaviji, grijehom najnatovareniji čovjek kojega je svijet ikada vidio, i Otac nije mogao imati zajedništvo s Njim dok je bio u tom stanju. I tako se otvorila poput pakla široka praznina između Oca i Sina dok je On nosio grijeh Adamove rase. I bio je apsolutno sam. Možete li to zamisliti? Kada je trebao svoga Oca najviše bio je od Njega odsječen. Svo njegovo društvo bili su zloradi demoni i podrugljivi ljudi; crnilo pakla i sva bol i patnja Golgote. Čak i na križu, On je bio dobru bitku da stekne svoje uskrsnuće, da stekne vaše spasenje, da izgradi crkvu i da spasi narode. Haleluja! Kakav Spasitelj! Nije se samosažalijevao. On je vodio veličanstvenu bitku na tom križu. I tako se on spustio u smrt dublje od bilo kojeg čovjeka. Svaka pokvarenost Adamove rase bila je skupljena u Njegovoj smrti. Onda je sila njegovih molitava i njegove vjere otpočela djelovati. I na treći dan, pakao se počeo tresti. Sada mogu samo zamisliti đavole na dužnosti kako govore,

“Hej, sto se ovdje događa? Sve se trese!”

a onda se brzo oglasi alarm.

“Zatvorenik pokušava pobjeći! Tko je to? To je čovječji Sin! On? Nije moguće da će ustati! Tu je neka sila kojoj se ne mogu oduprijeti!”

A zatim svim demonima dolazi poziv,

“Skupite se svi ovdje! Izgleda da se čovječji Sin diže od mrtvih, ako on ustane, to će biti kraj našeg kraljevstva. Kraj naše moći!”

Haleluja. Kao što kaže u Kološanima 2:15

Razoruža poglavarstva i vlasti i javno ih izlozi ruglu vodeći ih u pobjedonosnoj povorci pobijeđene njime.

Ovdje doslovno kaže da je «lišio» samoga sebe od poglavarstava i vlasti. Oni su bili prilijepljeni za Njega Već vidim kako Isus veličanstveno diže od smrti a ti nametnici dok vise s njega viču,

“Ne dopustite mu da uskrsne! Zaustavite Ga!”

I oni se nastoje držati za Njega a Isus kaže,

“Skinite se s mene vi prljave stvari, skinite se s mene vi prljave stvari! Odlazite!”

Oni su bili otrgnuti s Njega dok se on uzdizao u nebesku slavu da sjedne Ocu s desna. Je li bilo ikakvog grijeha na njemu za vrijeme uskrsnuća? Pa umro je s milijunima loših naravi, milijunima nečistih misli i svakakvih vrsta nečistoće i prostačine- to je sve stavljeno u Njega ali u njegovom uskrsnuću, toga više nije bilo.

Vratimo se sada Lazaru. Kada je umro, umro je s normalnom količinom ljudskog grijeha. Ne znam kakav je Lazar zapravo bio. Možda je imao naglu narav. Ne znam. Možda je žvakao duhan. Ne znam. Kada odemo u Nebo možemo ga pitati. Ali sve što ja znam je slijedeće- kad je Lazar umro, imao je stanovite ljudske grijehe, koji su bili dio njegove osobnosti baš kao kod vas i mene. A onda kada je on bio podignut od mrtvih, to je bio onaj isti Lazar od prije. Ako je imao lošu narav prije, imao je losu narav i poslije. Ako je prije žvakao duhan, onda ga je i poslije žvakao. Ništa se nije promijenilo. Zato se to ne naziva Očevom slavom. Zato je podizanje Lazara iz mrtvih čudo, ali ne i Očeva slava. Isusovo podizanje od mrtvih je Očeva slava. Zato što je u Njegovoj smrti sva zloća i prostačine i obeščašćenje Adamove rase bila koncentrirana u Njemu a ipak, kada je uskrsnuo, ništa od toga nije bilo prisutno. Haleluja. Nije više bilo nijedne lose naravi. Nije bilo nijednog nečistog uma. Nije bilo ničega osim čistog savršenstva Njegovog vječnog života. Haleluja!!

Vratimo se na poslanici Rimljanima, šestom poglavlju. Sada vidimo što nam Pavao želi ovdje kazati. Stih 4:

Dakle, s njim smo zajedno ukopani po krštenju u smrt (Zašto? Da bismo ostali tamo? Naravno, ne.), da bismo kao što je Krist uskrsnuo od mrtvih Očevom slavom, i mi živjeli novim životom.

Tako jedino ako na uskrsnom Isusu vidite nečist um ili bilo kakvu nečistoću, jedino tada to možete dopustiti u svom životu. Inače to mora nestati. A ovo je pitanje vjere koja se koristi silom križa. Pogledajmo sljedeći stih. Stih 5:

Jer ako smo dakle postali jedno s Kristom smrću sličnom njegovoj, bit ćemo i uskrsnućem slični njegovu,

Malo ću ovo preoblikovati. Ako imate Bibliju u kojoj ima riječi napisanih kurzivom (u ovom slučaju fraza «uskrsnućem slični njegovu», morate znati da te se riječi ne nalaze u izvornom grčkom rukopisu. Prevoditelji su ih stavili, misleći kako će onda imati više smisla. Obično ne bude. Ovo je strašno jako u izvornom grčkom. Ima tu neku osobinu poput dječaka sto prodaje novine. U starim vremenima, ti t dječaci su običavali izvikivati naslove. Stajali bi na ulici, vičući, "Tko je u Kristu? On je novo stvorenje!"

Isto tako i u 2. Korinćanima 5:17. Rimljanima 6:5 doslovno kaže ovo:

"..Ako smo bili ujedinjeni u samoj njegovoj smrti, isto ćemo biti i u njegovom uskrsnuću."

Ne u uskrsnuću sličnom Njegovom, nego ćemo mi biti u Njegovom uskrsnuću.

U Bombaju, gdje sam godinama živio, mogli ste odlaziti u tamošnje trgovine, i mogli ste kupiti stvari koje su bile proizvedene, i mogli ste na primjer naići na lijepe kemijske olovke marke Shaeffer. Te se olovke proizvode u SAD-u. Vrlo su lijepe. I vi uzmete tu lijepu kemijsku olovku i iznenadite se kada saznate da ju možete kupiti za samo tri dolara. A tamo na žigu sa strane piše «made in USA». No ono sto vam oni ne kažu je da USA ne predstavlja kraticu za Sjedinjene Američke Države već za «Ulas nagar-Sindhi-Association». U malim selima u okolici Bombaja ljudi rade u malim kolibicama praveći imitacije stvari. No te stvari nemaju kakvoću i trajnost originalnog proizvoda. Kupite to i vidite da uopće ne radi. Izgleda u redu, ali uopće ne radi. Mnogi ljudi gaje taj stav prema uskrsnuću Isusa Krista. Oni zapravo ne očekuju da ono na njih djeluje. Pa čak ni prevoditelji očigledno ne očekuju zato sto su razvodnili Pismo jer se čini prejako reci da ćete vi zapravo *biti* Njegovo uskrsnuće. Ali to je ono sto izvornik kaže. To je ono sto je Bog mislio kad je pozvao Pavla da napise ove riječi.

“Vi ćete zapravo biti Njegovo uskrsnuće , ako ste bili ujedinjeni u liniji smrti ovdje.”

Bog se jednako oštro suočio s grijehom u vašem životu, kao sto se oštro suočio sa grijehom stavljenim na Isusa u Njegovoj smrti. A to je pitanje vjere- da vi shvatite koja su vaša bogatstva u Kristu.

Pogledajmo šesti stih, jer sam rekao da trebamo vjerovati Božjoj riječi, a ne pokušavati shvatiti sto Bog kaže, kao na primjer,

“Bože, Ti znaš sto misliš čak i ako ja ne znam sto Ti misliš, pa čak i ako se to tako ne čini.”

Pa čak i ako moj razum kaže,

“Ali to se uopće ne događa. Još uvijek imam te probleme. Još se uvijek borim s pušenjem. Još se uvijek borim s prekomjernom težinom, još uvijek vičem na djecu. Uvredljiv sam, još uvijek se ljutim na nekoga, ja sam to i to..”

Onda kažite,

“Kako ja mogu imati život uskrsnuća?”

Pa možeš, jer Bog kaže da ga imaš. A to se događa onda kada to zgrabite vjerom onda to i postane stvarno iskustvo u vašem životu. Sila križa djeluje.

Spustimo se do šestog stiha:

Ovo znamo:(To je druga stvar koju morate znati. Tako morate znati sto se dogodilo vama kada je Isus i bio uzdignut. Slijedeća stvar je) *nas je stari čovjek razapet zajedno s i Isusom da se uništi ovaj grešni čovjek, tako da više ne robujemo grijehu.*

U nekim prijevodima stoji “da bi se uništio ovaj grešni čovjek” , i to je vrlo jak izraz. Razni komentatori se svađaju oko stvarnog značenja grčke riječi. Jer, kako opet možemo reci da je stari čovjek uništen kad se čini vrlo živ i aktivan. Ali riječ je vrlo jaka i

znaci «učinjen nemoćnim», dakle uništen ili kao da je nestao. No, to je prijevod te riječi. A nama je ovdje rečeno da je sila križa sposobna razapeti starog čovjeka jednom zauvijek tako da nas više nikada ne uznemirava. U prvom djelovanju križa, Isus, koji je umro za mene, to je učinio jednom zauvijek. Jednom je umro. Nisam to zapravo još naglasio, ali mislim da svi to shvaćamo. Nije potrebno nastaviti prinostiti žrtve za grijeh. Jedna smrt na križu bila je dostatna za sav grijeh svih vremena zato jer smo svi tada bili u Njemu. Svekupan grijeh je bio tamo kad je On to učinio. Zato nema potrebe da On to ikada više učini. Odbacimo religiozno mišljenje,
“O, Isus je umro za tvoje prošle grijeh, ali ti si svejedno odgovoran za svoje buduće grijeh.”
Gluposti! Sve je bilo u Njemu. Križ nije događaj vremena, on je događaj vječnosti. Dogodio se u trenutku u vremenu ali ima vječni učinak. Abraham je mogao gledati 2000 godina unaprijed i primiti silu križa i živjeti.

Pogledajmo sada u stvarnu narav ponovnog rođenja.
U 51. Psalmu, sedmom stihu David kaže slijedeće:

Evo, grešan sam već rođen, u grijehu me začne majka moja.

On nije vrijeđao način na koji je on donesen na svijet. On je raspoznavao, da će kao netko rođen od žene primiti Adamovu grešnu narav u samo svoje biće. Drugo, on je on oblikovan u grijehu, kao sto stoji u engleskom prijevodu. Na primjer, način na koji su ga njegovi roditelji tretirali. Ili sto mu se događalo u školi. Svakojaka iskustva iz djetinjstva učinila su od nas da smo oblikovani u grijehnosti svijeta u kojem smo rođeni. Možda imate stravičan strah u životu zato jer su vaši roditelji govorili,

“Ne radi to!”

“Ništa ne valjaš”

“Nisam te ni htio”

A to se poput strijele zabija u nasu dušu, bivamo ranjeni zbog ovih izjava.

Postajemo oblikovani grijehom. Ođete u školu a svi vam se klinci rugaju zato sto nosite naočale ili aparat za zube, i kažu,

“Haha, nakaza!”

Ili bilo sto da se dogodi i vi se naučite ne izlaziti igrati s drugom djecom. Ostajete u školi sakrivajući se iza ugla jer ne želite da vam se oni rugaju. A možda ste imali i lošeg učitelja koji vam je rekao da nećete nikada uspjeti; da ste bili promašaj još prije svoje sedme godine. Mnogi od nas su iskusili ove stvari u različitim razmjerima. Možda ste bili seksualno zlostavljani od strane upravo onih ljudi koji su vas trebali najviše voljeti i brinuti se za vas i to je šokantno ponižavanje koje se jedva može pojmiti. Tako mnogi od nas imaju tu drugu dimenziju kod starog čovjeka koja je oblikovanje grijehom. A treća dimenzija se sastoji od onoga što smo mi osobno učinili. Ne možemo svaliti sve na đavla, i ne možemo za sve kriviti naše roditelje. Zato sto, iskreno, vi i ja smo donijeli neke odluke koje su proizvele naviku ili navike koje su usadile grijeh duboko u naše živote. I onda, kada dođemo k spasenju, dolazimo s tim trostrukim starim čovjekom.

Imamo naslijeđe koje potiče od Adama, imamo ono sto je nastalo oblikovanjem kroz djetinjstvo, i imamo ono sto smo sami odabrali činiti. To je stari čovjek. A sto nam je ovdje rečeno jest da je Bog uzeo starog čovjeka zato jer nema ništa sto bi On mogao učiniti u vezi njega. Ne može ga zakrpiti, ne može ga popraviti, ne može ga poboljšati. Sve sto Bog može učiniti jest da ga ubije jednom za uvijek. I to jest ono sto je Bog učinio na Golgoti. Uzeo je vas i vašu staru prirodu i vaše staro naslijeđe i vaše stare putove i razapeo sve to sve skupa s Kristom. Vidite, prvi učinak Križa sastoji se u tome da Isus umire za mene. U drugom učinku križa ja umirem zajedno s Kristom. Umirem s Njim. Zapravo imam trajno iskustvo razapinjanja stare naravi dok sam u Kristu. Bivam razapet s Njim. Rezultat je da stara narav biva uništena. I kada jednom sila križa dođe u moj život, postoji sila križa da se uništi stara narav. Sada bi vam moja supruga ispričala ovo kad bi bila ovdje. Ona je već govorila o tome javno. Kada je odrastala u vrijeme drugog svjetskog rata, njezin je otac otišao u rat. On je bio u Indiji niz godina služeći kao vojni pilot, a ona je odrastala s majkom koja ju je mrzila. Govorila bi,

“Nikada te nisam željela”

A budući su to bila samo još jedna usta koja je trebalo hraniti u ratu, moja supruga je predstavljala problem. Rekla je,

“Mrzila sam svoju majku, a moja je majka mrzila mene.”

I tako u dobi od sedamnaest godina, pobjegla je od kuće. To je pozadina moje supruge. Pogledajte kako je ona danas predivna osoba. No bila je tako nesigurna i tako posesivna da kad smo se tek upoznali nije mi dopuštala ni da se nasmiješim čak ni drugom muškarcu. A kamoli tek drugoj ženi. Istina je. Nisam smio imati nikakve prijatelje, volio sam je, a opet ta nesigurnost, ta posesivnost u njoj skoro je uništila nas brak. Imala je te ogromne potrebe u svom životu a onda je došao dan kada smo se spasili. No nekoliko godina kasnije kada smo bili na konferenciji u Indiji, neki je divni Božji čovjek govorio o sili križa koja ubija starog čovjeka. Godinama se ona borila s time i pokušavala biti ljubazna. Gledala je u te divne kršćane misleći,

“Moram biti poput ovih divnih kršćana.”

No unutra je bilo i sebičnosti i posesivnosti i ljutnje i odbijanja i mržnje prema majci. A zbog oca koji je otišao i ostavio je, u njoj su bili prisutni nered i zbrka. I zamjeranje prema meni zato jer nisam mogao ispuniti njezine potrebe. Nisam bio Bog, bio sam samo čovjek. A nisam mogao ispuniti te njene potrebe jer sam joj zamjerao, a ipak sam je volio. Naših prvih 5 ili 7 godina braka bile su vrlo burne. Ne znam sto nas je održalo skupa. Bog, vjerojatno. A onda je križ učinio svoje. I onda jednoga dana, bas sam onda imao motocikl, nisam imao auto- vozio sam je na motociklu iza sebe. Na povratku s konferencije uzela je svog bijednog starog čovjeka koji je bio razapet s Kristom i zbacila ga sa svojih leđa, govoreći,

“Miči mi se s leđa. Ti mrtva odvratna stvari. Nemaš više nikakvu vlast nada mnom.”

A zatim je došla križa vjere u kojoj se ona oslobodila od svog nasljedstva. Nije pohađala sate savjetovanja. Nije išla k psihijatru. Samo je dopustila da križ učini svoje. Ona je sad prepuna ljubavi prema ocu i majci. Bila im je u stanju oprostiti. Bila im je u stanju služiti. Da ste samo vidjeli kako se starala o ocu kada je umirao. Kako li se samo stara za majku! Vidite potpuno aposolutno preobraženu obnovljenu osobu. Već smo

38 godina u braku i svakim danom je sve ljepše. Ne zato jer se mi savršeno podudaramo već zato što križ može činiti svoj posao u nama. Mogao sam govoriti o sebi po tom pitanju ali sam nekako radije govorio o Eileen, svojoj supruzi, vjerojatno zato što ju mogu promatrati objektivnije nego sebe. Bog je morao djelovati u oboma od nas prije nego smo uopće mogli imati harmoničan zajednički život i prije nego što smo uopće mogli ispuniti ovu službu, koju danas imamo. Kažem vam, u tom križu se nalazi sila koja ubija i uništava starog čovjeka. To je za svakoga od vas, ako samo tražite od Boga da vam ju da. A isplati se tražiti od Boga za to. Kao što kaže u Evanđeljima, kada tražite- što se događa? Luka, jedanaesto poglavlje stihovi 9 i 10:

"I ja vam velim: ustrajno molite, i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte, otvorit će vam se!"

"Jer svatko tko moli, prima; tko traži, nalazi, a otvara se onomu koji kuca."

Ovdje se nalazi šesterostruko jamstvo da ako se namjerite na neke stvari i krenete za njima da ćete ih dobiti. Bog ne kaže ovo u Svojoj riječi da bi nas mučio. On to kaže u Svojoj riječi zato jer je to istina. Križ posjeduje silu da satre starog čovjeka. I tako vi više niste zarobljenik vaše nasljedne prošlosti, stvari koje ste naslijedili od vaših roditelja, vaše pozadine, pa čak ni onih gluposti koje ste vi osobno učinili. Sto sam ja radio kao tinejdžer i u svojim dvadesetim godinama je bilo da sam odbijao kršćanstvo. Izlazio sam s dečkima. Čitao sam knjige, gledao filmove, postao sam apsolutno zagađen u umu. Bio sam seksualno zagađen. Nisam zapravo nikada bio počinio spolni cin ali u svom umu sam to učinio stotine puta. Pa čak i kada sam se nanovo rodio, još uvijek sam se borio s tim požudnim umom. Mislio sam, kada se vjenčam to će biti izliječeno. Nije bilo. Imao sam navike kojih me je toliko sram da bih vam ih i rekao. Ali znam, da kada je križ otpočeo djelovati u mom životu, tiranija požude bila je slomljena jednom zauvijek. Bog mi je dao novi um, čisti um. I vrlo sam oprezan s njime. Vrlo sam oprezan da pazim na ovaj novi predivni um kojeg mi je On dao u Kristu Isusu. Postoji sila u križu koja uništava starog čovjeka. Haleluja!

Htio bih sažeti ovo. Moramo znati da smo kršteni u Njegovu smrt. Moramo znati da je stari čovjek uništen. I dok čitate stihove 9 i 10 poslanice Rimljanima u šestom poglavlju,

..jer znamo da je Krist, koji je uskrsnuo od mrtvih, više ne umire: smrt nad njim više ne gospodari.

Njegova je smrt bila, jedanput zauvijek, smrt grijehu a njegov život- život Bogu.

Upravo kao što On živi Bogu tako možemo i vi i ja živjeti Bogu kada je križ učinio svoje djelovanje. Morate to primiti. Kako ste primili vaše spasenje? Vjerom! Kako primete svako djelovanje križa? Primete to vjerom. To je tu, napisano je i vjernik to mora posjedovati. Drugi učinak križa je moje umiranje jednom zauvijek kako bi stari čovjek zauvijek umro kao nešto što nema nikakve sile nada mnom. Tako da ja više ne moram nastaviti živjeti u grijehu. I mogu biti oslobođen od sile grijeha. No sada, kako bismo ovo

primijenili, moramo se udubiti u pitanje tjelesnosti da bismo ga razumjeli. To je ono zbunjuje ljude. Sila križa u djelovanju na tjelesnost bit će obrađena u trećem dijelu ove serije. Zato, idemo sada slaviti Boga. Nije li predivan? Kakav Spasitelj! Slavimo Ga. Kakav Spasitelj. On je ispunio svaku našu potrebu.

“Želimo ti zahvaliti Gospodine Isuse zbog načina na koji si se suočio sa starim čovjekom. Želimo ti zahvaliti. Mi te proslavljamo. Proslavljamo Te. Zahvaljujemo Ti. Molim da istina, koju proglašavamo u poruci Križa sada silno djeluje u svakome tko čita ovu poruku. Ako oni nisu spaseni, molim da oni dođu spasenju kroz križ Isusa Krista. Ako se bore s užasnom prošlošću zahvaljujemo ti Oče da će križ, ta sila koja je u njemu maknuti tu tiraniju s njihovih leđa u Isusovo ime. Oslobodi ih da bi oni postali nova stvorenja koja smo mi u Kristu. Dok molimo, htio bih osloboditi duh vjere među nama. Ne samo da slušamo riječ Božje nego i da joj povjerujemo. *Jer priznanje usta dovodi k spasenju. A srcem čovjek vjeruje pravednosti.* Bože, molim Te stavi vjeru da su ove riječi istinite u naša srca. One nisu puke tlapnje niti nikakav mit. To je poput čelika čvrsto skovana istina Božja. I udjeli nam milost da možemo primiti tu istinu. Da više ne toleriramo da i kao kršćani nastavljamo dalje u grijehu. Zatrismo samu pomisao na to. Bože sačuvaj!

Htio bih vas pozvati. Ako namjeravate stajati na vjeri, osvrćući se na svoju prošlost. Kada je potreba za potpunim oslobođenjem izbila van- to je to, Bog vam je progovorio. Samo molite,

“Bože, ja cu vjerovati Tvojim riječima, i neću to procjenjivati umom, ja cu to vjerovati ja cu primiti tu riječ. Vjerovat cu da je ono što Ti kažeš istina- da je moj stari čovjek razapet s Kristom da bi moje grešno tijelo moglo biti uništeno. A ja cu sada učiniti korak vjere. I uhvatit cu se za to onoliko koliko se držim Isusa za svoje spasenje. Uхватit cu se ove istine za oslobođenje od sile moje prošlosti. Iza sebe ostavljam to grozno iskustvo zlostavljanja i osjećaj bezvrijednosti. Ostavljam za sobom te grešne navike koje su me obuzele. Dolazim k Tvome križu da bi njegova sila imala svoj učinak- da skine tog starog čovjeka s mojih leđa i oslobodi me kako bih postao novo stvorenje, koje već jesam u Kristu Isusu.”

Ako činite korak vjere, recite,

“Ja iskoračujem , i više ne prihvaćam tiraniju tih starih puteva.”

Samo to učinite, radite to za Isusa. Radite to za Boga, donesite tu odluku vjere upravo sada.

“Ja više ne dopuštam grijehu da vlada nadom. Neka sila križa djeluje u meni. Haleluja.”

Želim da podignete pogled na uskrslog Gospodina Isusa Krista. O.K? Gdje nalazite svoju vjeru? U riječi Božjoj. Amen? Slažete li se sa mnom? Recite Amen. Recite ovo zajedno sa mnom:

“Gospode, ja ne dolazim propovjedniku, ja dolazim Tvojim riječima. Čuo sam tvoju riječ. Tvoj mi je Sveti Duh govorio u srce. Bože, Ti nisi lažac. Tvoja riječ je istina. I ja dolazim istini Tvoje riječi i primam je vjerom. Taj grijeh ne treba više imati nikakav utjecaj na mene. Gospode, primam istinu da je moj stari čovjek, moja grešna prošlost, moja neslijedna narav, šteta koja mi je nanescena pa čak i gluposti koje sam ja osobno učinio-

da je moć svih tih stvari je slomljena na križu. Slomljena je na križu! Ja imam novo nasljedstvo ! Ja sam u Kristu Isusu! Nisam više u Adamu! Križ je uništio moju adamovsku narav. I križ me je oživio u Kristu. Haleluja! Primam to Gospode. Neka to moćno djeluje u meni. Vjerujem ti za tu istinu koja radi u meni da će se njena sila povećavati kako ja rastem u vjeri. Da ona dominira nada mnom dok ja primam Tvoju riječ i posjedujem Tvoju istinu. Gospodine, od ovog dana ja počinjem moliti, počinjem tražiti, počinjem nalaziti. Počinjem kucati i znam da ću vidjeti plodove ovoga u mom životu na slavu Isusa Krista. I ja više ne prihvaćam tiraniju svoje prošlosti. Vladavina moje stare prirode protivi se Božjoj riječi i ona želi zaposjesti moj duh odbacivanjem onoga što je Isus učinio na križu. Hvala ti , predivni Isuse što si uzeo mog starog čovjeka i zakopao ga zajedno s tobom. Što si ga ostavio u grobnici kako me ne bi uznemirivao u mom životu uskrsnuća. Haleluja! Slava Bogu.